

Així doncs, no seria ajustat a dret obligar les societats mercantils a presentar els comptes anuals al Registre de Societats Mercantils quan no es disposa dels elements estructurals del model comptable que s'ha de seguir.

Per consegüent, escau posposar l'aplicació de l'article 74 de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada fins a l'entrada en vigor del Pla general de comptabilitat regulat en la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris.

Article únic

S'afegeix una disposició transitòria tercera a la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada amb la redacció següent:

"Disposició transitòria tercera

L'obligació de dipòsit dels comptes anuals prevista a l'article 74 d'aquesta Llei entrarà en vigor de conformitat amb el que disposi el reglament aprovat pel Govern a aquest efecte, previst en la disposició addicional de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris".

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 15 de maig del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Llei 5/2008, del 15 de maig, d'acompanyament del Projecte de llei del pressupost 2008 sobre les noves formes de contractació i finançament d'obres públiques

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 15 de maig del 2008 ha aprovat la següent:

lleí 5/2008, del 15 de maig, d'acompanyament del Projecte de llei del pressupost 2008 sobre les noves formes de contractació i finançament d'obres públiques

Índex

Exposició de motius
Disposicions generals
Article 1. Objecte
Article 2. Àmbit d'aplicació
Article 3. Aplicació supletòria
Capítol primer. Contracte de concessió d'obra pública
Article 4. Contracte de concessió d'obra pública
Article 5. Estudi de viabilitat
Article 6. Avantprojecte
Article 7. Projecte i replanteig
Article 8. Contingut del plec de clàusules administratives del contracte de concessió
Article 9. Execució del contracte de concessió
Article 10. Acta de comprovació i inici de l'explotació
Article 11. Drets del concessionari
Article 12. Obligacions del concessionari
Article 13. Prerogatives i potestats de l'Administració
Article 14. Llibertat de pactes
Article 15. Segrest de la concessió
Article 16. Finançament públic de les obres objecte de concessió
Article 17. Finançament privat de les obres objecte de concessió
Article 18. Hipoteca de la concessió
Article 19. Extinció del contracte de concessió d'obra pública
Article 20. Durada de la concessió
Article 21. Causes de resolució
Article 22. Efectes de la resolució

Capítol segon. Contractes d'obra amb abonament total del preu
Article 23. Objecte
Article 24. Règim jurídic
Disposicions addicionals
Disposició addicional primera
Disposició addicional segona
Disposició addicional tercera
Disposició addicional quarta
Disposició addicional cinquena
Disposició addicional sisena
Disposició derogatòria
Disposició final

Exposició de motius

Les inversions de les administracions públiques i de manera especial les del Govern, pel seu abast nacional, han estat sempre la part més important del pressupost general que el Govern presenta a l'aprovació del Consell General cada any.

Les necessitats creixents d'inversions de durada molt llarga i el cost que els correspon fan impossible que les més imprescindibles es puguin finançar amb pagaments pressupostaris durant el temps d'execució de les obres. Això ha portat a augmentar de manera sovint excessiva el pes de les despeses plurianuals compromeses any rere any.

Un dels efectes negatius derivats d'aquesta constatació és que és gairebé impossible adjudicar obres d'importància i de cost molt gran si no es fa per la via de concessions administratives de llarga durada, o fórmules equivalents.

La majoria dels estats europeus, i molt significativament els del nostre entorn més immediat, han resolt aquesta urgència en programar les inversions amb formes de finançament diferents. Així s'ha hagut de fer també a Andorra els darrers anys, en casos tan significatius com les construccions del túnel d'Envalira i del Centre de Tractament de Residus de la Comella. En ambdós casos es va haver de presentar un projecte de llei específic al Consell General per tenir l'habilitació legal que les permetés; altrament no s'haurien pogut fer, o bé haurien absorbit una part desproporcionada dels pressupostos de l'Estat.

Andorra té, a més, unes característiques especials pel que fa al seu creixement de població permanent, turística i

de trànsit. No es pot trobar cap altre Estat, ni a Europa ni segurament al món, que hagi multiplicat per deu la seva població en mig segle. I molt menys que hagi rebut una allau de visitants creixent durant molts anys fins a arribar a les xifres actuals.

A més a més, les característiques orogràfiques pirinenques de les valls del país fan concloure una constatació ben òbvia: les inversions en infraestructures fetes pel Consell General abans, per les entitats de dret públic, i pel Govern d'ençà de la seva creació, s'han hagut de fer sempre amb unes dimensions i unes previsions que no poden tenir proporció amb la demografia pròpia d'Andorra i també amb uns costos molt més alts que els que originen les mateixes obres a terres baixes i de clima més uniforme durant l'any.

Per altra part, ja ha estat admès de manera general a Europa que si es vol que les generacions futures disposin d'unes infraestructures mínimes imprescindibles (autopistes, autovies, ports i aeroports, trens, sanejament, etc.), el seu cost no el poden pagar únicament les generacions presents amb càrrec als pressupostos anuals. Es tracta d'inversions de molt llarga durada, de les quals podran gaudir els ciutadans i els visitants durant molts decennis i, sovint, durant segles.

Per aquest motiu el debat sobre l'endeutament se circumscriu, pràcticament, al del seu volum global en relació amb el producte interior brut. Ningú ja no s'oposa, de forma raonada i raonable, a la necessitat de periodificar en molt llargues durades el pagament de les grans infraestructures i construccions. És motiu de discussió, això sí, la necessitat de delimitar i controlar el volum global d'endeutament, el seu pes relatiu en els pressupostos anuals, i el seu control parlamentari.

En el context d'aquest debat convé donar respostes, tant a nivell normatiu com en la gestió dels recursos, al problema que es planteja de preservació de l'eficiència de les fórmules de contractació i de finançament de les infraestructures previstes en aquesta Llei.

Quan la retribució del concessionari va, en tot o en part a càrrec del Govern o una entitat o parapública, el diferent

del pagament més enllà del lliar temporal ordinàriament previst per a les despeses plurianuals exigeix un control molt curós i proporcionat, de forma que l'aplicació del pressupost suposi una fiscalització de la diligència de l'adjudicatari i una correcta relació qualitat preu en els serveis que reben els ciutadans, en tant que destinataris finals de l'activitat de l'adjudicatari.

A Europa aquests endeutaments estatals van estar provocats per diferents motius: inicialment la postguerra i la reconstrucció, després la reunificació alemanya i els dèficits enormes en infraestructures dels nous membres de la UE, i en general, la necessitat d'invertir en pocs anys allò que servirà durant molts decennis. Els endeutaments que se'n van derivar van esdevenir en alguns casos molt excessius, i van donar lloc a les directives i criteris establerts per la Unió Europea en els seus documents fundacionals de Maastricht.

Si ens referim a aquestes directives, podem constatar que Andorra queda molt favorablement respecte de tots els estats més pròxims, i de la majoria, pel que fa al poc pes de l'endeutament de l'Estat com a conjunt (Govern, comuns i entitats de dret públic). El quadre comparatiu (quadre 1) que acompanya la memòria ho demostra. Si els analitzem bé, també mostren que els estats menys endeutats són, quasi sempre, aquells en els quals les necessitats d'infraestructures encara requeriran un augment considerable de l'endeutament per apropar-se més al dels que ara el tenen molt elevat, però els ciutadans dels quals gaudeixen d'un benestar més gran.

El fet és que el pagament a molt llarg termini de les grans obres permet alhora un finançament més econòmic, i un alliberament important de les partides del pressupost destinades a millores immediates, a finalitats socials, educatives, sanitàries, culturals i esportives, entre d'altres.

L'adjudicació de projectes complerts, i no en trams parcials, a agrupaments d'empreses que poden reunir molta capacitat humana, tècnica i financera, i l'acabament puntual de les obres tot respectant terminis més curts, permetrà que Andorra tingui molt abans les in-

fraestructures que necessita. D'aquesta forma la millora de les comunicacions interiors i cap a l'exterior, de l'oferta sanitària, dels equipaments d'ensenyament i de lleure, i d'altres que puguin acollir-se a les noves fórmules de finançament, aportarà la creació indubtable de riquesa directa i induïda, i contribuirà de manera decisiva a projectar una imatge molt més acollidora per als qui escullen Andorra com a destinació turística, de formació, de lleure o de negoci. I el que encara és més important: permetrà millorar el benestar i la qualitat de vida de tots els habitants del país.

Si bé és cert que Andorra no disposa de grans recursos naturals, com quasi tots els estats molt més endeutats, i que el sistema impositiu és sempre perfectible, no es pot resoldre la necessitat d'inversió a força d'augmentar els impostos en una carrera sense límits que ja costa prou de reduir o limitar pel que fa a les despeses corrents. Un endeutament prudent no significa més impostos per demà i sí que aporta més qualitat de vida de forma immediata perquè el pressupost pot destinar més recursos a tot allò que representa un augment d'atenció en les àrees socials més importants: educació, cultura, esport, sanitat, seguretat i benestar en general.

Per aquest motiu aquesta Llei preveu les formes més modernes i aplicades a tots els estats veïns. Es pretén que tingui una redacció senzilla, que fugi de l'excessiva casuística habitual en lleis similars. Tenint en compte les particulars condicions de contractació i d'execució de les obres a Andorra per les raons aduïdes abans, s'ha volgut que els plecs de condicions de cada obra apliquin els grans principis de la Llei i es pugui adaptar a cada obra de manera especial.

La Llei defineix en les disposicions generals la seva finalitat i l'àmbit d'aplicació. Com que es tracta de grans obres de caràcter general, s'ha cregut necessari precisar que la Llei només ofereix les seves possibilitats a les contractacions fetes pel Govern, per l'STA i per FEDA.

El capítol primer modifica la vigent Llei de contractació pública per posar unes bases sòlides a les concessions per la construcció i l'explotació d'obres públiques. Tal com s'ha fet de manera in-

dividualitzada en els dos exemples vigents de concessió pública, la Llei permet i regula el finançament privat de les obres i totes les circumstàncies previsibles, fins i tot el rescab reglat.

El capítol segon també innova en el nostre ordenament legal i permet l'ajornament dels pagaments en quotes anuals per repartir l'esforç d'inversió immediata en uns anys durant els quals les obres ja seran de domini i d'ús públic.

Dins de l'articulat i també a les disposicions addicionals, es preveu la forma de control parlamentari de la despesa compromesa mitjançant el pressupost general i les quotes plurianuals que haurà de consignar per cada obra adjudicada en una de les formes previstes.

Disposicions generals

Article 1

Objecte

Aquesta Llei té per objecte regular noves formes de contractació i de finançament d'obra pública no previstes a la Llei de contractació pública, i especialment regular el règim aplicable al contracte de concessió d'obra pública.

Article 2

Àmbit d'aplicació

Les formes de contractació d'obres públiques previstes en aquesta Llei, així com els aspectes relatius al seu finançament, es poden aplicar als contractes que tinguin per objecte qualsevol de les actuacions previstes a l'article 13, 34 i 52 de la Llei de contractació pública, sempre que l'òrgan contractant sigui l'Administració general, el Servei de Telecomunicacions d'Andorra (STA) o Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA). A aquest efecte quan aquesta Llei esmenta l'Administració, s'entendrà que es refereix únicament i exclusiva a l'Administració general i a les dues entitats de dret públic referides.

Article 3

Aplicació supletòria

En tot allò no previst a la present Llei, són d'aplicació les previsions de la Llei de contractació pública vigent.

Capítol primer. Contracte de concessió d'obra pública

Article 4

Contracte de concessió d'obra pública

1. Els contractes de concessió d'obres públiques són els que tenen per objecte la redacció del projecte, si escau, l'execució de les obres i l'explotació, o només l'explotació, de les infraestructures que s'esmenten a l'article 13, 34 i 52 de la Llei de contractació pública del 9 de novembre del 2000, sempre que siguin susceptibles d'aprofitament o explotació econòmica i la contraprestació al concessionari consisteixi en el dret a explotar l'obra o en l'esmentat dret acompanyat del de percebre un preu.

2. El contracte de concessió d'obra pública també pot tenir per objecte:

a) La redacció del projecte d'execució de les obres, d'acord amb les exigències fixades per l'Administració.

b) L'adequació de les obres a les necessitats del servei o de l'activitat que s'hi presti.

c) Les actuacions de reposició o gran reparació que siguin exigibles a l'obra per tal de poder prestar de forma adequada el servei públic o l'activitat a la qual estigui destinada.

d) Redactar el projecte, l'execució, la conservació, la reposició i la reparació de totes les obres accessòries o vinculades a la principal i que siguin necessàries perquè millori el funcionament del servei o de l'activitat a què estigui destinada l'obra.

e) Les prestacions de serveis lligades a l'explotació del servei públic o actuació d'interès general que li hagi estat encomanat.

3. El contracte s'executarà al risc i ventura del concessionari, el qual ha d'assumir tots els riscos econòmics de l'execució de l'obra i de l'explotació de la concessió, tenint en compte el que disposa l'article 11 d'aquesta Llei.

4. El sistema de finançament de l'obra pública i la retribució al concessionari es determinarà per l'Administració d'acord amb els criteris de racionalització de la inversió dels recursos econòmics públics i també d'acord amb la naturalesa de l'o-

bra i el servei que s'hi presti amb posterioritat.

Article 5

Estudi de viabilitat

Amb caràcter previ a l'execució i l'explotació en règim de concessió de l'obra l'Administració concedent ha d'elaborar un estudi de viabilitat.

Aquest estudi de viabilitat ha de preveure com a mínim:

a) Finalitat i justificació de l'obra i del servei o activitat que s'hi prestarà.

b) Estudis de demanda en l'ús i rendibilitat econòmica i social de la concessió.

c) Estudi sobre l'equilibri econòmic del contracte de concessió, tant pel que fa al cost de l'obra com a l'explotació de la mateixa, amb especial referència a la durada del contracte.

d) Anàlisi de riscos en les fases d'execució i explotació.

Aquest estudi se sotmetrà a informació pública durant el termini d'un mes. Una vegada estudiades les observacions fetes, l'òrgan competent aprovarà l'estudi de viabilitat.

Article 6

Avantprojecte

Si la complexitat del projecte ho requereix, l'Administració concedent pot acordar la redacció d'un avantprojecte, el qual inclourà un estudi de viabilitat, d'acord amb l'article 5, de l'execució i explotació de l'obra. Aquest avantprojecte i l'estudi de viabilitat se sotmetran a informació pública en el període d'un mes en què es poden presentar observacions sobre qualsevol element de l'avantprojecte i de l'estudi de viabilitat.

Una vegada estudiades les observacions, l'Administració aprovarà l'avantprojecte i l'estudi de viabilitat.

Article 7

Projecte i replanteig

En cas que no es dugui a terme l'avantprojecte, l'Administració sotmetrà el projecte directament a informació pública, tal com es preveu en l'article 6 anterior. Una vegada estudiades les observacions, i recollides al projecte, si escau, l'Admi-

nistració aprovarà el projecte i es procedirà per part del concessionari al seu replanteig.

Article 8

Contingut del plec de clàusules administratives del contracte de concessió

El plec de clàusules administratives particulars del contracte de concessió d'obra pública ha d'incloure com a mínim el següent:

- a) Determinació de l'objecte del contracte.
- b) Procediment i forma d'adjudicació del contracte.
- c) Requisits de capacitat i solvència financera, econòmica i tècnica dels licitadors.
- d) Quantia i forma de les garanties provisional i definitives.
- e) Característiques especials de la societat concessionària.
- f) Objectius del rendiment assignats al concessionari. Indicadors de qualitat.
- g) Drets i obligacions de les parts durant l'execució de l'obra i l'explotació.
- h) Sistema de retribució del concessionari, així com les causes i fórmules de revisió dels preus durant l'execució de l'obra i l'actualització dels costos durant l'explotació.
- i) Sancions i penalitzacions aplicables en cas d'incompliment de les obligacions del contracte.
- j) Destinació de les obres i dels equips objecte del contracte quan s'acabi el contracte.
- k) Lloc, data i termini per a la presentació de les ofertes.

Article 9

Execució del contracte de concessió

1. L'execució del contracte es farà, sota la responsabilitat del concessionari, d'acord amb allò que prevegin el plec de clàusules i el plec de prescripcions tècniques.

2. Les obres i/o la gestió del servei o activitat objecte de la concessió es faran a risc i ventura del concessionari, d'acord amb les previsions dels plecs de la

licitació i els documents del contracte de concessió.

3. En tot allò no previst en aquesta Llei i en els plecs de la licitació i els documents del contracte de concessió en relació amb l'execució de l'obra objecte de concessió, seran d'aplicació les previsions del capítol segon de la Llei de contractació pública.

Article 10

Acta de comprovació i inici de l'explotació

1. Un cop acabada l'obra, l'Administració procedirà a l'aixecament de l'acta de comprovació de l'estat de l'obra. Aquesta acta inclourà una valoració de les obres executades i de la seva adequació o no a les clàusules del contracte.

2. L'aprovació de l'acta de comprovació portarà implícita l'autorització per l'obertura de l'obra a l'ús o servei públic, i començarà així la fase d'explotació.

Article 11

Drets del concessionari

Els plecs de la licitació i els documents del contracte de concessió han de reconèixer al concessionari els drets següents:

- a) El dret a explotar l'obra pública i a percebre la retribució econòmica prevista al contracte de la concessió.
- b) El dret a mantenir l'equilibri econòmic del contracte durant tota la seva vigència.
- c) El dret a utilitzar, amb la prèvia autorització de l'Administració, els béns de domini públic necessaris per a la construcció, la modificació, la conservació i l'explotació de l'obra pública.
- d) El dret a demanar a l'Administració totes les actuacions administratives necessàries per tal que el concessionari pugui portar a terme l'obra i l'explotació del servei.
- e) El dret a cedir el contracte i a hipotecar la concessió, d'acord amb allò que preveuen les lleis, amb la prèvia autorització de l'òrgan de contractació.
- f) El dret a titular els seus drets de crèdit, en els termes previstos en la present Llei.

g) El dret a la pròrroga de la concessió si es produeix un retard en l'execució de les obres, per causes no imputables al concessionari, de força major o imputables a l'entitat pública concedent.

h) El dret al restabliment de l'equilibri econòmic de la concessió en els supòsits en què aquest sofreixi alguna variació que posi en perill la viabilitat econòmica del contracte, com a conseqüència d'una modificació del contracte ordenada per l'Administració, d'un canvi normatiu, d'una circumstància sobrevinguda imprevisible o de força major.

i) El dret a resoldre el contracte, si per les causes previstes a l'apartat anterior no és possible restablir l'equilibri econòmic de la concessió o l'execució del contracte esdevé impossible.

j) Qualsevol altre dret previst en les lleis o en els plecs de la licitació i els documents del contracte de concessió.

Article 12

Obligacions del concessionari

Les obligacions del concessionari són les següents:

- a) Executar les obres d'acord amb les lleis i els plecs de la licitació i els documents del contracte de concessió.
- b) Explotar l'obra, assumint el risc de la gestió econòmica, d'acord amb els termes previstos en el contracte o ordenats amb posterioritat per l'Administració.
- c) Admetre la utilització de l'obra objecte de concessió per part dels usuaris, d'acord amb les condicions acordades per l'Administració.
- d) Cuidar la qualitat de l'obra objecte de concessió i la seva bona utilització.
- e) Respondre en tot moment als requeriments d'informació de l'Administració.
- f) Col·laborar amb les inspeccions que faci l'Administració.
- g) Indemnitzar els danys i els perjudicis que es pugui causar a tercers com a conseqüència de l'execució i de l'explotació de l'obra, excepte en els

supòsits en què els perjudicis siguin imputables a l'Administració.

h) Suportar les penalitzacions previstes en els plecs de la licitació i els documents del contracte de concessió.

i) Totes les altres obligacions previstes en les lleis o en els plecs de la licitació i els documents del contracte de concessió.

Article 13

Prerogatives i potestats de l'Administració

L'Administració, en defensa de l'interès públic i dins dels límits i amb subjecció als requisits previstos a la present Llei, pot:

a) Interpretar unilateralment el contracte i resoldre els dubtes derivats del seu contingut.

b) Modificar el contracte per raons d'interès públic degudament justificades.

c) Restablir l'equilibri econòmic de la concessió en els supòsits de modificació de les condicions de la concessió, quan es donin causes de força major o qualsevol altra causa prevista contractualment.

d) Acordar la resolució del contracte i els seus efectes. En aquest cas, l'Administració ha d'indemnitzar al concessionari sempre que la resolució no sigui conseqüència d'un incompliment del concessionari d'alguna de les obligacions essencials del contracte.

e) Establir les tarifes màximes per a l'explotació del servei.

f) Vigilar i controlar el concessionari tant en la fase de redacció del projecte, si escau, com d'execució i d'explotació de l'obra.

g) Imposar les penalitzacions previstes als plecs de la licitació i els documents del contracte de concessió.

h) Assumir l'explotació de l'obra en cas de rescat de la concessió.

i) Exercir funcions de policia en l'ús i explotació de l'obra pública.

j) Adoptar les mesures de caràcter temporal i excepcional que siguin necessàries per solucionar les incidèn-

cies que afectin la prestació del servei públic al que està destinada l'obra.

k) Qualsevol altra que puguin fixar les lleis o els plecs de la licitació i els documents del contracte de concessió.

Article 14

Llibertat de pactes

Els plecs de la licitació i els documents del contracte de concessió d'obra pública poden incloure qualsevol pacte, clàusula o condició, sempre que no siguin contraris a l'interès públic, a l'ordenament jurídic i als principis de bona administració.

Article 15

Segrest de la concessió

1. Quan el concessionari no pugui fer front a l'explotació de l'obra o incompleixi greument alguna de les seves obligacions essencials del contracte, amb la prèvia audiència del concessionari, l'Administració pot acordar el segrest temporal de la concessió. Aquest acord s'ha de notificar al concessionari perquè en el termini fixat a l'efecte pugui esmenar les deficiències causants del segrest. Si el concessionari no corregís les deficiències notificades en el termini establert, s'executarà el segrest de la concessió.

2. Un cop efectuat el segrest, correspon al concedent l'explotació directa de l'obra pública i la percepció de la contraprestació establerta i es pot utilitzar el mateix personal i material del concessionari. L'explotació de l'obra pública objecte del segrest s'efectuarà per compte i risc del concessionari, a qui es retornarà en acabar el període del segrest, amb el saldo que resulti després de satisfer totes les despeses i deduir en el seu cas l'import o quantia de les penalitzacions imposades.

3. En el supòsit que el concessionari no esmeni les deficiències en els terminis concedits, l'Administració pot procedir a la resolució del contracte.

Article 16

Finançament públic de les obres objecte de concessió

1. Les obres públiques objecte de concessió es financen totalment o parcialment per a l'explotació de l'obra per part del concessionari.

2. L'Administració pot decidir l'aplicació d'altres formes de finançament que suposin l'aportació al concessionari d'ajuts econòmics de qualsevol mena, subjectes o no al pagament d'interessos.

3. També pot participar en el finançament de les obres objecte de concessió altres administracions o entitats públiques, nacionals o estrangeres.

4. Els plecs de la licitació i els documents del contracte de concessió han de preveure expressament els mecanismes de finançament descrits als apartats anteriors.

Article 17

Finançament privat de les obres objecte de concessió

1. El concessionari pot apel·lar al crèdit en el mercat de capitals, tant exterior com interior, mitjançant l'emissió de tota classe d'obligacions, bons o altres títols semblants admesos en dret. L'emissió de les obligacions, bons o altres títols esmentats s'ha de comunicar a l'òrgan de contractació en el termini màxim d'un mes des de la data en què es faci cada emissió, i no poden tenir un termini de reembossament total o parcial que finalitzin en data posterior a l'acabament de la concessió.

2. Es poden emetre valors que representin una participació en un o diversos drets de crèdit a favor del concessionari consistents en el dret al cobrament de les tarifes, els ingressos que pugui obtenir per l'explotació dels elements comercials relacionats amb la concessió, així com els que corresponguin a les aportacions que, si escau, hagi de realitzar l'Administració. En el cas de cessió de les aportacions a efectuar per l'Administració, s'ha de notificar a l'òrgan contractant.

3. S'admeten els crèdits participatius per al finançament de la construcció i l'explotació, o només l'explotació, de les obres públiques objecte de concessió. En aquests casos, la participació del prestador es produeix sobre els ingressos del concessionari. El concessionari pot amortitzar anticipadament el capital prestat en les condicions pactades. Excepcionalment, les administracions públiques poden contribuir al finançament.

ment de l'obra mitjançant l'atorgament de crèdits participatius.

L'obtenció d'aquests crèdits s'ha de comunicar a l'òrgan de contractació en el termini màxim d'un mes des de la data en què s'hagi concedit cadascun d'aquests crèdits.

Article 18

Hipoteca de la concessió

1. Les concessions d'obres públiques amb els béns i els drets que portin incorporats són hipotecables amb l'autorització prèvia de l'Administració.

No s'admet la hipoteca de concessions d'obres públiques en garantia de deutes que no tinguin relació amb la concessió corresponent.

2. Quan escaigui la resolució de la concessió per incompliment d'alguna de les obligacions del concessionari, l'Administració, abans d'emetre resolució, ha de donar audiència al creditor hipotecari per si aquest creditor ofereix subrogar-se en el seu compliment i l'Administració ho considera compatible amb la bona finalitat de la concessió.

3. Si l'obligació garantida no ha estat satisfeta totalment o parcialment en el moment del seu venciment, abans de promoure el procediment d'execució corresponent, el creditor hipotecari pot exercir les facultats que s'hagin previst en la corresponent escriptura de constitució d'hipoteca.

4. L'adjudicatari, en el procediment d'execució hipotecària, queda subrogat en la posició del concessionari amb l'autorització administrativa prèvia en els termes que estableix l'apartat següent.

5. Tothom que desitgi participar en el procediment d'execució hipotecària en qualitat de postor o adjudicatari eventual ho ha de comunicar a l'òrgan de contractació per obtenir l'autorització administrativa corresponent.

6. Si la subhasta queda deserta o cap interessat és autoritzat per l'òrgan de contractació per participar en el procediment d'execució hipotecària, l'Administració concedent pot optar per acordar el segrest de la concessió o per resoldre-la i, amb l'acord previ amb els creditors hipotecaris, pot fixar la quantia del deute i les condicions en què ha de ser amor-

titzada. A falta d'acord, l'Administració queda alliberada amb la posada a disposició dels creditors de l'import de la indemnització que correspongui al concessionari per aplicació del que preveu aquesta Llei.

Article 19

Extinció del contracte de concessió d'obra pública

1. Les concessions d'obra pública s'extingeixen per compliment o per resolució. La concessió s'entén extingida per compliment en el moment en què hagi transcorregut el termini establert inicialment o, si escau, el resultat de les pròrrogues o reduccions que s'hagin acordat.

2. Extingida la concessió, s'extingeixen també tots els contractes vinculats a la concessió i el concessionari fa entrega a l'Administració en bon estat de conservació i ús de totes les obres, béns i instal·lacions incloses en la concessió.

Article 20

Durada de la concessió

Les concessions d'obra pública tindran la durada que determini els plecs del contracte i podran ser prorrogats de forma expressa fins un límit màxim de 40 anys.

Article 21

Causas de resolució

Són causes potestatives de resolució del contracte de concessió d'obres públiques les següents:

a) La mort o incapacitat sobrevinguda del concessionari individual o l'extinció de la personalitat jurídica de la societat concessionària.

b) La declaració de fallida, de suspensió de pagaments, de concurs de creditors o d'insolvència fallida en qualsevol procediment o l'acord de quitament i espera.

c) L'execució hipotecària declarada deserta o la impossibilitat d'iniciar el procediment d'execució hipotecària per falta d'interessats autoritzats per fer-ho en els casos en què escaigui, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

d) El mutu acord entre el concedent i el concessionari.

e) El segrest de la concessió -per un termini màxim superior a l'establert-sense que el contractista hagi garantit l'assumpció completa de les seves obligacions.

f) La demora superior a dotze mesos per part de l'Administració en el lliurament al concessionari de la contraprestació, els terrenys o els mitjans auxiliars a què es va obligar segons el contracte.

g) El rescat de l'explotació de l'obra pública per l'Administració. S'entén per rescat la declaració unilateral de l'òrgan contractant, discrecionalment adoptada, la qual dóna per acabada la concessió, malgrat la bona gestió del seu titular.

h) La supressió de l'explotació de l'obra pública per raons d'interès públic.

i) La impossibilitat de l'explotació de l'obra pública com a conseqüència d'acords adoptats per l'Administració concedent posteriorment al contracte.

j) L'abandonament o la renúncia unilateral, així com l'incompliment per part del concessionari de les seves obligacions contractuals essencials.

k) Qualsevol altres causes expressament previstes en aquesta o una altra llei o en el contracte de la concessió.

Article 22

Efectes de la resolució

1. En els casos de resolució, l'Administració ha d'abonar al concessionari l'import de les inversions realitzades per l'execució d'obres de construcció i l'adquisició de béns que siguin necessaris per a l'explotació de la concessió. Si el concessionari ha comptat entre els seus recursos amb finançament de tercers, només se li ha d'abonar el sobrant després de resoldre les obligacions contraïdes amb aquests tercers.

2. En els supòsits dels paràgrafs g), h) i i) de l'article anterior, i sense perjudici del que disposa l'apartat 1 d'aquest article, l'Administració concedent ha d'indemnitzar el concessionari pels danys i perjudicis que se li irroguin.

3. Quan el contracte es resolgui per causa imputable al concessionari, li serà confiscada la fiança i, a més, ha d'indem-

nitzar a l'Administració concedent pels danys i perjudicis ocasionats amb la quantia que excedeixi de l'import de la garantia confiscada.

4. Quan el contracte es decideixi per mutu acord, els drets de les parts s'han d'adequar al que s'ha estipulat vàlidament entre les parts.

Capítol segon. Contractes d'obra amb abonament total del preu

Article 23 *Objecte*

1. L'Administració pot abonar la totalitat del preu dels contractes d'obra previstos a la Llei de contractació pública en un únic pagament en el moment de l'acabament i la recepció conforme de l'obra o, a partir d'aquest moment, en diversos pagaments diferits en mensualitats o anualitats, i s'ha d'obligar el contractista a finançar la construcció de l'obra i avançar les quantitats necessàries fins que s'efectua l'abonament total del preu.

2. El nombre d'anualitats previst a l'apartat anterior no podrà ser superior a 20 anys.

Article 24 *Règim jurídic*

1. Aquest tipus de contractes es regiran en allò no previst en aquesta Llei per les disposicions del capítol segon de la Llei de contractació pública.

2. Les quotes a satisfer un cop acabada l'obra han d'estar pressupostades mitjançant plurianuals a partir de l'inici de l'expedient de contractació.

3. Els plecs de la licitació i els documents del contracte de concessió previstos en aquest capítol han d'incloure necessàriament les condicions específiques aplicables al finançament de les obres.

4. El compromís de despesa serà objecte d'adequada comptabilització independent. En els pressupostos de despesa dels exercicis en què s'hagi de produir el pagament, es consignarà el crèdit corresponent amb caràcter preferent.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera

L'Administració pot, mitjançant concurs, adjudicar a qualsevol entitat, amb acreditada solvència financera, les obligacions de pagament derivades dels contractes públics d'obra dels que siguin part i aquells pagaments de l'Administració envers l'adjudicatari de l'obra, que aquest hagi pogut cedir a un tercer.

L'entitat adjudicatària del concurs s'ha de subrogar en les obligacions de l'Administració, en els termes que fixin els plecs del concurs i sense que el contractista de l'obra pugui oposar-se a l'adjudicació. L'entitat adjudicatària del concurs no pot subrogar-se en les obligacions de l'Administració descrites per un període superior a 40 anys.

Mitjançant aquest procediment, l'Administració pot recuperar, totalment o parcial, la despesa realitzada, establint els plecs del concurs la forma i el temps de retorn del finançament obtingut, així com els requisits de solvència financera que hauran de complir les entitats adjudicatàries.

L'Administració només pot destinar el finançament obtingut d'acord amb les previsions anteriors a la inversió en infraestructures i/o equipaments.

Disposició addicional segona

S'afegeixen a l'art. 29 de la Llei general de les finances públiques del 19 de desembre del 1996 els apartats següents:

"8. Quan s'acullin a les inversions regulades en la Llei d'acompanyament de la Llei del pressupost per l'exercici 2008 sobre noves formes de contractació i finançament d'obres públiques, l'Administració general, el Servei de Telecomunicacions d'Andorra (STA) i Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA) han d'incloure els plurianuals que permetin el finançament de les quotes dels contractes. A aquests efectes, el límit màxim d'anualitats referit a l'apartat 1 de l'article 29 es podrà ampliar per l'Administració general i les dues entitats de dret públic referides en funció de les necessitats que exigeixi el desenvolupament correcte del contracte sempre que la llei del pres-

supost general n'estableixi els supòsits i la quantitat màxima per a l'exercici.

9. Amb el caràcter de despesa als pressupostos generals integrada a les despeses de capital i subjecta per tant a la fiscalització de la Intervenció General, d'acord amb l'article 44.4 A e) i B a), com al principi de reserva de llei de l'article 2 f), el Govern establirà anualment dins l'estructura de dits pressupostos un "Fons de contractació i finançament d'obres públiques" que es dotarà anualment, i fins a la finalització de cada contracte, per les quantitats que siguin necessàries per fer front als compromisos de despesa derivats de contractes adjudicats d'acord amb la Llei d'acompanyament de la Llei del pressupost 2008 sobre les noves formes de contractació i finançament d'obres públiques."

Disposició addicional tercera

En tots els aspectes procedimentals de les fases de la contractació s'aplicarà la Llei de contractació pública del 9 de novembre del 2000. La Llei esmentada serà supletòria d'aquesta.

Disposició addicional quarta

Pels contractes d'aquesta Llei, les fases pressupostàries seran objecte d'adequada comptabilització, en els pressupostos en els quals s'hagi de fer front al pagament de les quotes o al pagament total.

Disposició addicional cinquena

En tot allò no previst en el capítol V "Contractes de treballs tècnics i de serveis" de la Llei de contractació pública del 9 de novembre del 2000, s'aplica el que disposen els capítols segon i quart en relació amb els contractes d'obres i de subministraments, respectivament, segons l'objecte del contracte que més s'hi assimili.

Disposició addicional sisena

El Govern ha d'incloure en la llei anual del pressupost un inventari dels contractes d'obra pública que preveu finançar mitjançant el procediment establert en la present Llei, per ser aprovades pel Consell General. El referit inventari ha de precisar també les modalitats contractuals escollides, el règim jurídic dels con-

tractes proposats i els terminis previstos per al finançament de les obres.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les normes de rang igual o inferior de la Llei de contractació pública del 9 de novembre del 2000 i la Llei general de les finances públiques del 19 de desembre del 1996 i altres que s'oposin o contradiguin el que estableix la present Llei.

Disposició final

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 15 de maig del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 15 de maig del 2008 ha aprovat la següent:

lleí 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals

Índex

Exposició de motius

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte de la Llei

Article 2. Concepte de professió liberal

Article 3. Règim d'exercici

Títol II. Exercici de les professions liberals

Article 4. Exercici professional

Article 5. Accés a l'exercici

Article 6. Requisits d'exercici

Article 7. Incompatibilitats

Article 8. Drets i deures

Article 9. Assegurança

Article 10. Secret professional

Article 11. Intrusisme i actuacions professionals irregulars

Article 12. Prestacions professionals obligatòries

Títol III. Col·legis professionals

Capítol primer. Disposicions generals

Article 13. Naturalesa jurídica

Article 14. Finalitats

Article 15. Requisits de creació

Article 16. Règim de col·legiació

Article 17. Consell de col·legis professionals

Capítol segon. Funcions dels col·legis

Article 18. Funcions públiques dels col·legis

Article 19. Altres funcions

Article 20. Règim de les funcions públiques

Article 21. Potestat normativa dels col·legis

Article 22. Règim jurídic

Article 23. Recursos contra actes i acords

Article 24. Règim econòmic

Article 25. Relacions amb el Govern

Capítol tercer. Regles d'incorporació als col·legis

Article 26. Incorporació i baixa als col·legis professionals

Capítol quart. Regles d'organització i funcionament

Article 27. Autonomia estatutària i democràcia interna

Article 28. Aprovació i modificació dels estatuts

Article 29. Contingut dels estatuts

Article 30. Òrgan plenari

Article 31. Òrgan de govern

Article 32. Composició i càrrecs de la Junta de Govern

Capítol cinquè. Dissolució dels col·legis professionals

Article 33. Causes de dissolució

Article 34. Procediment de dissolució

Títol IV. Associacions professionals

Article 35. Constitució i règim jurídic

Article 36. Funcions

Article 37. Mesures de Suport i drets de participació

Títol V. Registre de Professionals Liberals, Col·legis i Associacions Professionals

Article 38. Creació i règim jurídic

Article 39. Objecte del Registre

Article 40. Deure d'instar la inscripció

Article 41. Funcions registrals

Article 42. Publicitat formal

Títol VI. Règim disciplinari

Capítol primer. Règim disciplinari de l'exercici de les professions liberals

Article 43. Potestat disciplinària

Article 44. Classificació de les infraccions

Article 45. Infraccions molt greus

Article 46. Infraccions greus

Article 47. Infraccions lleus

Article 48. Potestat normativa dels col·legis

Article 49. Sancions

Article 50. Graduació de les sancions

Article 51. Inhabilitació professional

Article 52. Prescripció

Article 53. Procediment

Article 54. Règim de recursos

Article 55. Mesures provisionals

Article 56. Executivitat

Capítol segon. Règim disciplinari col·legial

Article 57. Potestat disciplinària dels col·legis

Article 58. Infraccions col·legials

Article 59. Sancions

Disposicions addicionals

Primera. Actualització de sancions

Segona. Necessitat temporal de professionals titulats

Disposicions transitòries

Primera. Reconeixement i adaptació estatutària

Segona. Compliment de les obligacions registrals

Disposició Derogatòria

Disposició Final

Exposició de motius

La realitat social i econòmica d'Andorra exigeix una nova regulació de l'exercici de les professions liberals per donar resposta a les necessitats d'un sector que té una gran incidència en la producció i la transmissió del coneixement i un pes molt rellevant en l'activitat econòmica, tant des del punt de vista dels mateixos professionals implicats com des de l'òptica dels destinataris dels serveis prestats pels professionals esmentats. El Decret d'exercici de Professions Lliberals, norma amb rang de llei aprovada pel Consell General l'any 1977, ha estat l'instrument principal que ha permès emmarcar el desenvolupament normatiu en tot allò referit a la regulació de l'exercici de les professions liberals i del reconeixement de les titulacions